

Toespraak bij Oosterstraat 73 - Saartje Slager Zeehandelaar.

Mijn Oma die ik jammer genoeg niet gekend heb en zij mij ook niet!
Ze was eigenaar van een bloeiende manufacturen- en beddenzaak in het pand waar we nu voorstaan. Ze was heel bekend wie kende haar niet? Ze had haar eigen goede klanten die haar trouw waren en zij hun.

Mijn oma was opgegroeid als enig kind, een dochter van Nathan Zeehandelaar die vanuit Enkhuizen naar Steenwijkerwold was gekomen. Zijn vader was toen arbeider. Rond 1870 heeft de familie zich in Steenwijk gevestigd, Haar moeder was Betje Cohen die de verantwoordelijkheid had voor het rituele bad het Mikve dichtbij de Synagoge.

Saartje werd genoemd naar haar grootmoeder Saartje van der Veen, die afkomstig was uit de proefkolonie van de Maatschappij van Weldadigheid te Drenthe in de jaren van 1818. Waarschijnlijk is haar familie daarna naar Steenwijk gekomen. Op zich een heel interessant verhaal is te lezen in een boek over die nederzetting "De Proefkolonie".

Saartje trouwde met Abraham Slager en ze kregen drie zonen. De eerste zoon David stierf toen hij 4 jaar oud was aan hersensvliesontsteking. Daar had ze veel verdriet van. Mijn vader Johan werd geboren 19 /2/ 1916 drie jaar na de dood van zijn broertje en daarna kwam Aaron de derde zoon geboren 8/1/1919. Iedere maandag werd er koffie gezet met thee en koek in de grote kamer achter de winkel en kwamen de boerinnen winkelen bij Saartje terwijl de mannen naar de koeienmarkt gingen. Bij Saartje waren ze thuis; ze kende iedere klant persoonlijk en ook zijn smaak.

Saartje was een hele kundige zakenvrouw en iedereen had haar graag. In 1933 stierf haar man Abraham en bleef ze alleen met de jongens en de zaak over. Dit ging allemaal goed totdat de oorlog uitbrak. De winkel heeft waarschijnlijk een door de bezetter aangewezen *Verwalter* gekregen die de zaak heeft onteigend en overgenomen. In 1943 is de zaak geliquideerd.

Mijn moeder Lies kwam door haar Haagse familie in contact kwam met een Nederlander die de familie met 13 man voor veel geld naar Zwitserland kon brengen. Maar hij heeft ons allemaal in België verraden. Zodoende kwam mijn moeder samen met de familie in de gevangenis in de Begijnenstraat te Antwerpen terecht. Vragen jullie Jacqueline (de Lange) maar na wat een miezerige gevangenis dat was en nog is. Wij waren daar samen een paar jaar geleden.

Saartje had cyaankali bij zich en heeft daarmee zelfmoord gepleegd. Van tevoren had zij iedereen gezegd: "mij krijgen ze niet levend in handen!" Ze heeft zichzelf veel leed bespaard. Nog dezelfde dag stierf ze in een Antwerpse Ziekenhuis. Ze werd eerst op de algemene begraafplaats in Antwerpen begraven en later herbegraven met nog zeven anderen in een graf ieder in een kistje te Putte. Hopelijk zou ik haar over kunnen brengen in Steenwijk waar haar plaats is naast haar man Abraham.

Dit steentje is de getuige van wat er gebeurd is met haar en we zullen haar naam nimmer vergeten. ! יהי זכרה ברוך אמן ! Zij haar herinnering gezegend.

Steenwijk 17.9.2017

